

K?barlangi Marci a nagyvilágban IV.

2010 március 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A tengeri utazást nagyon várták, de bizony az unalmas volt. Dezs? rosszul érezte magát, mert moccanni sem tudott a raktérben, hiszen azt nem lelkes állatok, hanem élettelen anyagok számára találták ki. Egyetlen izgalom az volt, amikor találkoztak Heyerdahl bácsival, a híres norvég tengerésszel.

Éppen balsafa-tutaján, a Kon-Tikin csobogott a Húsvét-szigetek felé, amikor megtalálták, és egy napra összeköltöztek a Vörösmarty fedélzetén.

- Tudjátok, éppen arról folyik a vita tudós uraimék között, hogy az itteni négerek honnan érkeztek el?ször a Húsvét-szigetekre. Én megmutatom, hogy egyszer? tutajon is ide lehet hajózni Dél-Amerikából!

Hanem a fiúkat kevéssé érdekelték a tudományos kérdések, inkább az:

- Láttál-e út közben tengeri szörnyeket?

- Láttam bizony egy akkora cápát, amekkorát soha, senki más még nem. Éppen akkora volt, mint egy bálna, csak hogy kertkapu-méret? fogsort viselt a szájában!

Ezen kell?képpen elborzadtak, majd mivel öreg este lett, el is búcsúztak. Thor Heyerdahl folytatta világraszóló felfedez?útját, a fiúk pedig elérkeztek Brazíliába, ottan is a hétmérföldes, tarkabarka Rió városába. A széna elfogyott, a Vörösmarty kirakodott, Dezs? pedig kimászott a rakpartra. Ott némi ijedelmet okozott, mert hogy elzsibbadt tagjait megmozgassa, futkározni kezdett. Addig nem volt semmi baj, amíg fel nem lökött egy Ganz darut. No, el?került a város rend?rkapitánya, egy mérges kis úriember, és rendelkezni kezdett: el?ször is állítsák fel a darut, azután vigyék jó messzire, ki a városból Dezs?t.

- Értsék meg, hogy mi szeretjük a vendégeinket, de mégsem engedhetjük, hogy összetörjék a kiköt?t! – Fejezte be mondókáját a kapitány.

-Tökéletesen igaza van, uram. – Mondta apa. - Azonnal helyrehozzuk a kiköt?t, és elmegyünk.

Eközben Marci hátrament, és nekilátott a darunak. Dezs? erejével ugyan könnyebb lett volna, de mégis csak nekilátott egymaga, és lassan helyrebillentette a szörny? nagy vastömeget. Had tudja meg a rend?rparancsnok, kiket lát vendégül zöld Brazília! No, el is álmélkodott mindenki, aki látta, hogy Marci borzasztó erejével mit m?velt. Marasztalták volna már ?ket, de Kristóf vette át a szót:

- Kapitány uram, nekünk még hatalmas utat kell megtennünk, hogy szeptember elsejére hazaérhessünk. Akkor kezd?dik nálunk az iskolaév, és nem szeretnénk mulasztani.

- Bár az én hat fiamban együttvéve lenne ekkora szorgalom! – Sóhajtott fel a parancsnok. -Akkor hát jó utat, K?barlangiék!

Mindnyájan kíváncsiak voltak a világ leghatalmasabb folyójára, az Amazonasra. A benne és körülötte él? ezernyi különös állatra, az ?serdei indiánokra. Elindultak hát a tenger mellékén, és addig mentek, amíg egyszer csak Dezs? egy hatalmasat kortyintott a tenger vizéb?l.

- Mit m?velsz, Dezs?? Ne idd a sós vizet! – Kiáltott Marci.

- Hadd el, fiam. – Szólt apa. – Ha Dezs? megissza, akkor az a víz nem sós. Gyerekek, az Amazonas torkolatánál vagyunk.

Álmélkodva keresték a túlpartot, de semmit sem láttak. Apa megmondta, hogy ez a folyó itt olyan széles, mint amilyen hosszú otthon a Zala. El sem hitték, amíg meg nem kóstolták a vizet. Azután még három napig mentek, mire meglátták a túlsó partot. Akkor összeültek a parancsnoki kabinban, megtervezni, hová is menjenek, mit is tegyenek itten.

- Azt javaslom, menjünk felfelé Csirkeláb városáig, - szólt apa, - akkor megismerjük az ?serdei életet, azután forduljunk vissza.

Úgy is tettek. Másnap, hogy a vízparton gázoltak, egymás után kerültek el? az ?serdei vadak. El?ször is egy hatalmas anakonda-kígyó tekeredett Dezs? lábára. Bizony, még Marci is megizzadt, mire sikerült néki lefejtenie a támadót. Apa lel?tte volna, de Marci kérte, hogy ne tegyen benne kárt, majd csak elbír vele. S úgy is lett. Délután sivalkodást hallottak: hát egy rettenetes fekete jaguár marcangolt egy n?stény tapírt! Ferkó ragaszkodott hozzá, hogy ne avatkozzanak bele az erd? életébe, hát hagyták az állatokat. Hanem, amikor elcsendesedett a lárma, Kristóf kiugrott a lakókocsiból, és egy perc múlva valami izg?-mozgó csomaggal tért vissza.

- Mi van a zsákodban, komám? – kérdezte Domi.

És Kristóf megmutatta: egy háromhetes, izgága kis tapírkölyök nyüszített ott!

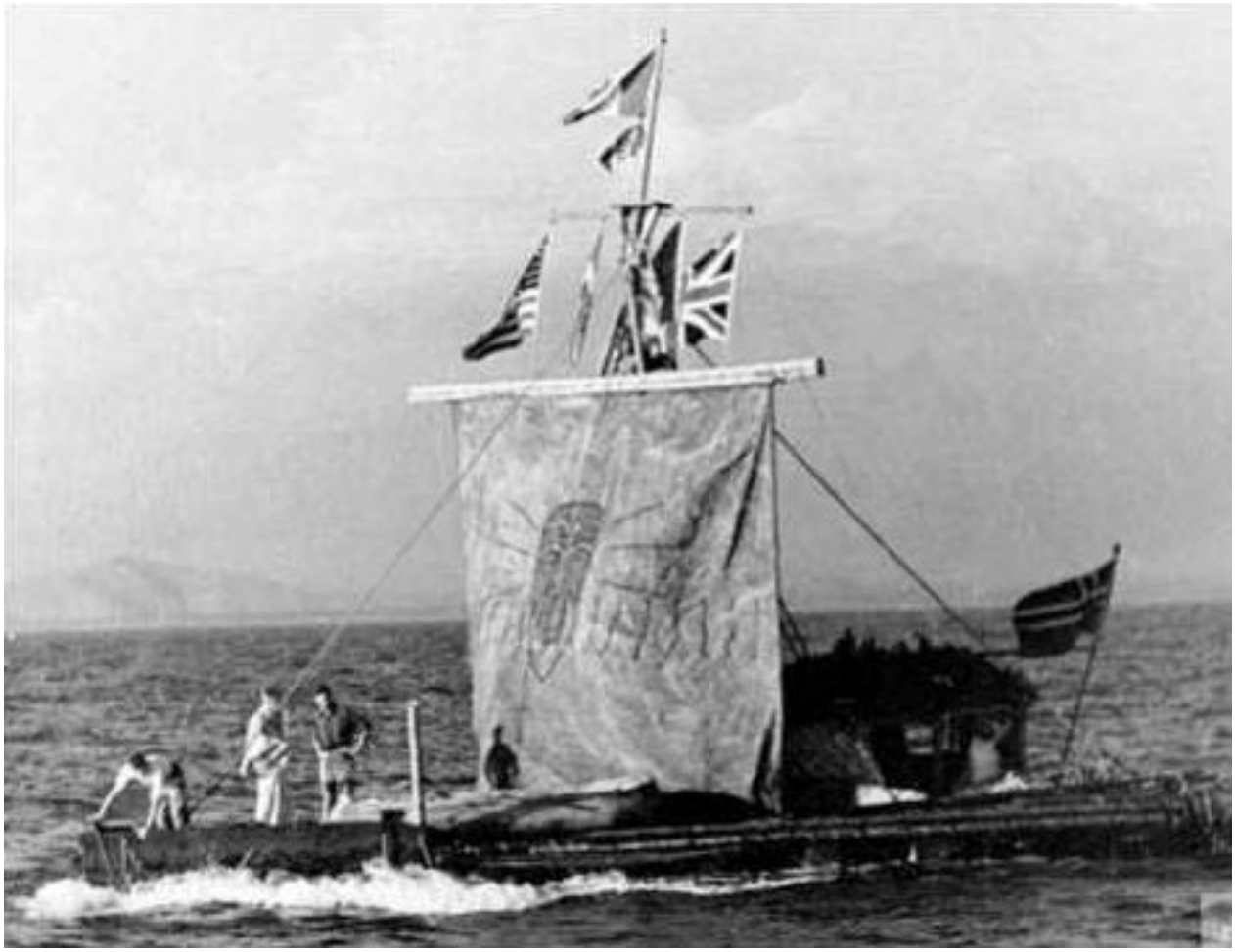
- Megengeded, apa, hogy hazavigyük? – Kérdezték kórusban a fiúk. S mi más lett volna a lárma vége, mint a beleegyezés?

- De mostantól te fogsz gondoskodni róla, és amikor már nem fér el a házunkban, átadod az állatkertnek! – Ezt azért kikötötte apa.

Másnap megérkeztek Csirkeláb városába. Hírük itt is megel?zte ?ket. Móra úr, a bíró vezette a fogadó bizottságot.

- Isten hozta K?barlangi uramat és útitársait! – Köszöntötte ?ket a bíró. Kényelmes szállást rendelt számukra a város híres szállodájában, és estére fogadást szervezett. A fogadás két díszvendége volt Marci és Molnár Gábor, a híres vadász.

- Tudjátok, barátaim, - kezdte Gábor bácsi, - az én gyermekkoromban rossz id?k jártak Magyarországon, azért kiköltöztem ide. Ma már nem tenném, de akkor kénytelen voltam. Így megismertem az országot, és ha bármir?l bármit tudni szeretnétek, állok rendelkezésetekre.

Kés? estig beszélgettek, majd megállapodtak, hogy Molnár úr másnap beköltözik hozzájuk. Móra bírótól elbúcsúztak, és folytatták útjukat az Amazonason. Estefelé járt már az id?, amikor Dezs? rettenetes tülkölésére rezzentek össze. Mindnyájan kirohantak, mi történhetett? Ám nem csak ?k, hanem a két parton lakó háromszáz indián is izgatottan gyülekezett. Amit els?re megláttak, az csak annyi volt, hogy Dezs?nek két feje n?tt! Mert hosszú nyaka furcsán megcsavarodott, és végén tényleg két dínó-fej meredt egymásra.

- Satanyak! Nyemnyak! Nyuhíí! – És más efféle indián szavakat kiabált izgalmában Molnár Gábor.
- A kamerát, fényképez?gépet! – Ordította apa. De senki sem tudott mozdulni, mindenki ámulva bámult. A folyóból egy Dezs?re hasonlító, másik dínó emelkedett ki.
- Harminc éve élek Brazíliában, húsz éve vagyok f?vadász Csirkeláb tartományban, de sejtelmem sem volt, hogy ilyesmi létezik! – Lihegte Gábor bácsi.
- Hol a fényképez?gép? – ismételgette apa.
- Hiába, elcsattogtattam az összes filmet az anakondára! – Jajgatott Kristóf. Amíg a felfedezésen álmélkodtak, lement a nap, s vele az a másik ?sállat is, vissza a zavaros vízbe. Tábort ütöttek hát az indián falu mellett, de senki sem tudott aludni. T?z mellett beszélték meg a helybéliekkel az eseményt. Kiderült, nem csak Molnár Gábor, de a legöregebb indián sem tudott semmit arról, miféle ?s-szörnyeteget rejt a folyó.

Minden nagy utazás rengeteg búcsúzkodással jár. Elbúcsúztak már szerzetesekt?l, maharadzsáktól és sz?nyegszöv?kt?l, de most eljött az ideje, hogy a hazatérés el?tti utolsó búcsút vegyék Molnár Gábortól, indián f?nökökt?l, madárpókoktól és egyéb furcsaságoktól. Miel?tt meghatódtak volna, rémít? ordítást hallottak bal kéz fel?l.

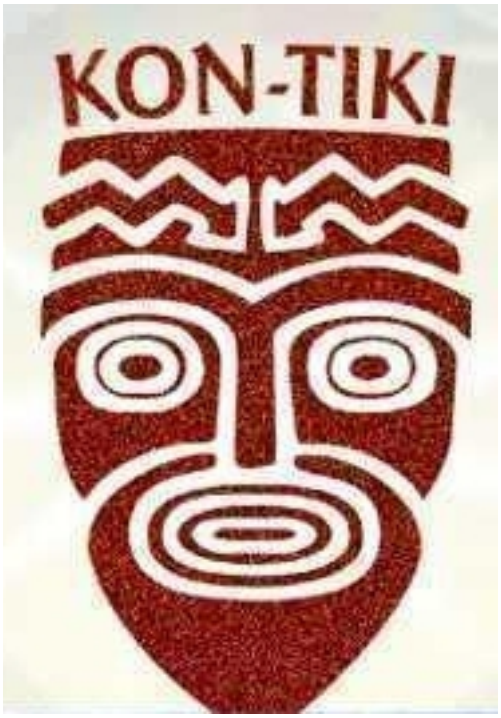
- Marci! Mi történt? – Kiáltotta apa, mert hogy Marci hangját nem lehetett nem felismerni.
- Megcsípett egy madárpók, hogy vigye el a bákász! – Felelte Marci a bozótosból. – kérlek, kedves atyám, szerezz gyorsan papot, mert én most izibe’ meghalok!

Els?nek Gábor bácsi ért a helyszínre. Megnézte Marcit, azután a tenyérnyi, sz?rös pókot, amelyben nem volt már élet, hiszen rálépett a fiú.

- No, ne akarj elhalálozni, van még dolgod ebben az életben, elég. – Nyugtatta a nagy vadász. – Nem olyan

könny? belehalni az ?serd?be, mesebeszéd, hogy itt minden jószág csakis fehér emberekre vadászik. Most el?ször is, kinyomkodom a mérget a sebb?l, azután beveszed ezt a kinint. Mert a mi gyógyszerünk a kinin, ez a keser? por, ami majd' minden bajra jó. – S kezelésbe vette Marcit, aki el?ször nagyon lázas lett, de már vacsoraid?ben azt kérdezte:

- Gábor bácsi, tenyésztik itten a kacsát?
- Szórványosan el?fordul, de minek az néked?
- Mert nem vágyom másra, mint egy jó zsíros, hidegen tálalt kacsasültre!
- Akkor hát talpra, fiam, mert nincsen neked semmi bajod. Kacsa helyett majd kapsz egy finom kígyópörköltet tízméteres anakondából, éppen most fogta Csingacsguk, a nagy indián vadász. – felelte Gábor bácsi. – K?barlangi bátyám, reggel utazhattok, a fiad egészséges!

Három hét múlva, már az iskolában, Piroska néni felszólította a fiúkat:

- Gyerekek, holnapra azt a feladatot adom, hogy mindenki írja le nyári élményeit, hogyan töltöttétek a vakációt, miféle érdekes élményeitek voltak?

Összenézett Marci és Ferkó. Majd' elnevették magukat. Hogyan is lehetne egy délután leírni a számtalan kalandot és izgalmat, amit átéltek, Dezs? hátán utazva?

Pogány István
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló